

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: S. Ch., nar. X, t. č. v X

právně zast. Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem se sídlem
Václavské náměstí 808/66, 110 00 Praha

proti

žalované: Ministerstvo zahraničních věcí ČR, Loretánské náměstí 5, 118 00
Praha 1 - Hradčany

v řízení o žalobě ze dne 13. 5. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2021, č. j.
3024162021-VO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Žaloba

1. Žalobkyně se obrátila na zdejší soud včasnou žalobou, jíž se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2021 č. j. 3024162021 – VO (dále jen napadené rozhodnutí), jímž byla v řízení podle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

pobytu cizinců“) zamítnuta její žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza rodinnému příslušníku občana České republiky. Žalobkyně uvedla, že jednoznačně prokázala své postavení rodinného příslušníka občana ČR, neboť je nepochybné, že je manželkou občana České republiky, pana X X X, nar. X. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť je založeno na důkazně nepodložených domněnkách a spekulacích, přičemž nebylo prokázáno naplnění důvodu podle § 20 odst. 5 písm. e) a f) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný i zastupitelský úřad založili svá zamítavá rozhodnutí pouze na důkazně nepodložených domněnkách a spekulacích a jejich rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Nebylo prokázáno naplnění důvodů, jimiž žalovaný odůvodnil zamítnutí žádosti o krátkodobé vízum, žalovaný i zastupitelský úřad se zabývají zcela podružnými a nepodstatnými otázkami, jako jsou čistá mzda manžela žalobkyně či jeho předchozí manželství, jež však nejsou předmětem řízení a ať by bylo jejich posouzení jakékoli, nemohlo by vést k zamítnutí žádosti o vízum žalobkyně. V té souvislosti je třeba uvést, že v X kulturním kontextu jsou okolnosti jejich seznámení zcela běžné a standardní. Správní orgány dále nesprávně považují kritérium týkající se případného vylepšení socioekonomické situace žalobkyně jako zcela zásadní a zároveň vůbec nepřihlíží k tomu, že ve věci žalobkyně prakticky všechna indikativní kritéria obsažená ve sdělení komise Evropskému parlamentu a Radě KOM/2009/0313 svědčí o tom, že manželství žalobkyně účelové není.

2. Údajné podvodné jednání je odůvodněno zcela nepřezkoumatelnou spekulací o údajně falešných či nedůvěryhodných informacích v nové nájemní smlouvě manžela žalobkyně, aniž by žalovaný jakkoli blíže rozvedl, které konkrétní informace považuje za falešné či nedůvěryhodné. Za prokázání podvodného jednání přitom rozhodně nelze považovat nepatrné zlevnění nájemného manžela žadatelky oproti minulosti. Kromě toho zmiňované otázky ohledně výše nájmu a příjmů nejsou pro posouzení žádosti o udělení krátkodobého víza relevantní, neboť se vůbec netýkají předmětu řízení. Odkazy žalovaného na vízovou minulost manžela žalobkyně jsou naprosto spekulativní a nepřezkoumatelné. Závěr žalovaného ohledně okolností uzavření sňatku manžela žalobkyně s občankou ČR je nepravdivý a nikterak podložený.

II.

Řízení před zastupitelským úřadem

3. Žalobkyně podala opakovaně na Velvyslanectví České republiky v X (dále jen „zastupitelský úřad“) žádost o udělení krátkodobého víza k pobytu na území České republiky s odůvodněním, že je rodinným příslušníkem občana České republiky, neboť je manželkou pana X X X.
4. Zastupitelský úřad žádost žalobkyně č. ALGI 2021 01 05 0001 o udělení víza rodinnému příslušníku občana EU zamítl a své rozhodnutí ze dne 27. 9. 2020 odůvodnil tím, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území a dopustila se podvodného jednání s cílem získat vízum k pobytu na území. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že mezi pohovory provedenými se žalobkyní a jejím manželem byly zaznamenány zásadní rozpory a nejasnosti týkající se různých událostí a skutečností. Kromě toho byly k žádosti poskytnuty nepravdivé a zavádějící informace o příjmech a

ubytování manžela a tyto konkretizoval. Totožným způsobem zastupitelský úřad rozhodl o další žádosti žalobkyně rozhodnutím ze dne 17. 2. 2021.

III.

Napadené rozhodnutí

5. Žalovaný posuzoval rozhodnutí zastupitelského úřadu v souladu s § 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců a napadeným rozhodnutím shledal, že je v souladu s § 20 odst. 5 e) a f) zákona o pobytu cizinců. Konstatoval, že žalobkyně nikdy necestovala do zemí EU, je nemajetná, má dokončenou základní školu, po svatbě je nezaměstnaná, nemá žádný příjem, manžel jí občas zašle určitý obnos peněz. Pár nebyl před sňatkem v dlouhodobém vztahu, po seznámení se párkrát viděl a byl v telefonickém kontaktu. Již při druhé návštěvě manžela žalobce v X proběhla svatba a to v prosinci 2017, následně se manželé viděli v srpnu následujícího roku a naposledy v listopadu 2019. Dle žalovaného nelze vyloučit, že sňatek byl uzavřen účelově. Poukázal na konkrétní nesoulady v pohovorech provedených s žalobkyní a jejím manželem s tím, že rozpor dle § 20 odst. 5 písm. f) zákona o pobytu cizinců spočívá v tom, že žalobkyně doložila podvodné dokumenty, konkrétně nájemní a pracovní smlouvy a jasně konkretizoval, z čeho svůj závěr dovozuje. Poukázal na to, že manželovi žadatelky byl povolen pobyt v roce 2004, o který si po předchozí svatbě požádal, přičemž už rok poté se svou, dnes již bývalou, manželkou nežil. Žalovaný měl s ohledem na uvedené skutečnosti za jednoznačně prokázané, že manželství mezi žalobkyní a panem X X bylo uzavřeno čistě účelově, žalobkyně nemá v úmyslu vést s ním, jako s občanem ČR, rodinný život a prostřednictvím sňatku se snaží pouze získat právo vstupu a pobytu v ČR. Uzavření sňatku po jedné návštěvě, falešné a podvodné informace doložené žalobkyní, její špatná finanční situace, jakožto i minulost manžela žalobkyně jsou natolik nespolehlivé, že žalovaný dospěl k závěru, že jsou dány zamítací důvody uvedené v § 20 odst. 5 písm. e) a f) zákona o pobytu cizinců.

IV.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný setrval na dosavadní argumentaci a navrhl zamítnutí žaloby s tím, že ji považuje za nedůvodnou. Rozhodnutí žalovaného i zastupitelského úřadu jsou řádně věcně i právně odůvodněna, jsou přezkoumatelná a zákonná. Socioekonomická situace žalobkyně byla hodnocena s dalšími indikativními kritérii. Žalovaný má za to, že došlo k obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území na základě více indikativních kritérií. Zároveň má za to, že došlo k podvodnému jednání s cílem získat vízum k pobytu na území, neboť žalobkyní předložené dokumenty, a to namítaná nájemní a pracovní smlouva, byly vyhodnoceny jako podvodné. Minulé vztahy manžela žalobkyně jsou indikativním kritériem, jež je nutné zkoumat a posoudit, zda v té souvislosti existuje důkaz o předchozích účelových sňatcích. Manžel žalobkyně uzavřel sňatek s občankou ČR účelově rok poté, co zneužil turistické vízum a požádal v ČR o azyl. Navrhl proto, aby byla žaloba zamítnuta.

V.

Posouzení věci soudem

7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo s ohledem na žádost žalovaného nařízeno ústní jednání, během něhož právní zástupce žalobkyně navrhl, aby byl proveden výslech svědka - manžela žalobkyně, přičemž soud jeho žádosti vyhověl.

8. Manžel žalobkyně X X X ve své výpovědi uvedl, že u stávajícího zaměstnavatele pracuje téměř dva roky, neví, z jakého důvodu žalobkyně při pohovoru uvedla, že u něj pracuje již 18 let, neboť předtím pracoval v Praze, Hradci Králové i jinde. Hodnověrně nevysvětlil, z jakého důvodu s ním stávající zaměstnavatel uzavřel v měsíci srpnu 2020 pracovní smlouvu, v níž byla sjednána mzda 14 600 Kč hrubého a vzápětí následující měsíc s ním byla týmž zaměstnavatelem uzavřena pracovní smlouva, v níž byla při stejném pracovním zařazení sjednána hrubá mzda ve výši 28 000 Kč. Uvedl, že po dobu jeho zaměstnání v ČR výše faktické mzdy neodpovídá výši mzdy sjednané v pracovní smlouvě, jeho mzda se v praxi pohybuje ve výši 30 000 Kč až 35 000 Kč čistého měsíčně. K dotazu, z jakého důvodu nežije s manželkou u svých rodičů v X, uvedl, že se cítí doma v České republice, kde žije již 20 let a cítí se zde lépe.

VI.

Rozhodnutí soudu

9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správního spisu Ministerstva zahraničních věcí ČR soud zjistil, že rozhodnutím Velvyslanectví České republiky v X ze dne 27. 9. 2020 byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení víza rodinnému příslušníku občana EU s odůvodněním, že se dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců a podvodného jednání s cílem získat vízum k pobytu na území. Žalobkyně následně opětovně požádala jako rodinný příslušník občana České republiky dne 5. 1. 2021 o udělení krátkodobého víza. Tato žádost byla rozhodnutím Velvyslanectví České republiky v X ze dne 17. 2. 2021 zamítnuta s týmž odůvodněním, že se žalobkyně dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců s cílem získat vízum k pobytu na území a dopustila se podvodného jednání s cílem získat vízum k pobytu na území. Dne 25. 2. 2021 podala žalobkyně žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza. Rozhodují důkazy, z nichž správní orgán I. stupně a stejně tak i žalovaný vycházeli, jsou konstatovány v napadeném rozhodnutí.
11. Dle § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie. Ministerstvo zahraničních věcí dále posuzuje soulad důvodů zrušení platnosti krátkodobého víza udíleného cizinci, který na území požívá příslušných výsad a imunit, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie, a jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie, s důvody uvedenými v § 20 odst. 5 uvedeného zákona.
12. Dle § 20 odst. 5 písm. e) a f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů cizinci, který žádá o krátkodobé vízum jako rodinný příslušník občana Evropské unie a sám není občanem Evropské unie a hodlá provázet občana Evropské unie na území nebo následovat občana Evropské unie, který na

území pobývá, se krátkodobé vízum neudělí, jestliže se dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat vízum k pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství a v případě, že se dopustil podvodného jednání s cílem získat vízum k pobytu na území.

13. Podle Směrnice 2004/38/ES „Členské státy by měly mít možnost přijmout potřebná opatření k ochraně před zneužíváním práv nebo podvody, a zejména před účelovými manželstvími nebo jakoukoliv jinou formou vztahů uzavíraných výlučně za účelem získání práva na volný pohyb a pobyt“.
14. Soud se zabýval důvodností žalobních námitek uvedených v žalobě. V předcházejícím správním řízení bylo bez pochybností prokázáno postavení žalobkyně jakožto rodinného příslušníka – manželky - občana České republiky ve smyslu § 15a odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů cizinci. Žalovaný dospěl k závěru, že manželství žalobkyně bylo uzavřeno účelově, aby získala právo vstupu a pobytu v ČR a dále žalovaný dospěl k závěru, že informace doložené žalobkyní ohledně výdělku jejího manžela a jím uzavřené nájemní smlouvy předložené ve správním řízení jsou podvodné.
15. Soud se v té souvislosti zabýval mírou shody tvrzení žalobkyně a jejího manžela před správním orgánem I. stupně. V těchto tvrzeních byly shledány rozpory, např. ohledně vzdělání žalobkyně manžel uvedl, že tato má základní vzdělání, avšak žalobkyně uvedla, že je vyučena cukrářkou a kadeřnicí. Shoda nebyla ani v tom, kdo z nich navrhl uzavření sňatku. Zatímco žalobkyně uvedla, že přestala pracovat po uzavření sňatku, manžel uvedl, že po svatbě ještě pracovala. Dle žalobkyně její manžel tabák šňupá, on uvedl, že jej žvýká a zároveň uvedl, že má za to, že se jedná o věc, která na něm žalobkyni nejvíce vadí. Neshodli se ani v tom, jaké nejdražší dárky žalobkyně od manžela obdržela a v tom, zda manžel žalobkyni zasílá 150 až 200 euro měsíčně či pouze příležitostně. Manžel zmínil své zdravotní problémy, jež by mohly komplikovat početí dítěte, žalobkyně nikoli.
16. S argumentací žalobkyně, že nebylo na místě, aby se žalovaný zabýval otázkami ohledně výdělku a nájemní smlouvy jejího manžela či okolnostmi uzavření jeho předchozího manželství, se soud neztotožňuje. Bez toho, aby se žalovaný zabýval věrohodností a pravostí předložených důkazů týkajících se výdělku a (pod)nájemního vztahu manžela žalobkyně, nelze posoudit, zda se žalobkyně v řízení před správními orgány dopustila podvodného jednání dle výše uvedeného zákonného ustanovení. V té souvislosti nelze odhlédnout od toho, že předložené důkazy skutečně pochybnosti budí, když v první žádosti o vízum žalobkyně i její manžel shodně uvedli, že plat manžela činí 35 000 Kč, manžel zároveň uvedl, že jiný příjem než z tohoto zaměstnání nemá. S tímto tvrzením však nekorespondovala předložená pracovní smlouva ze dne 3. 8. 2020, z níž vyplývá, že smlouva byla uzavřena se společností Di Napoli s.r.o., pracovní poměr byl sjednán od 3. 8. 2020 na dobu neurčitou a příjem manžela žadatelky činí 14 600 Kč hrubého. Z výplatních pásek za listopad a prosinec 2019, tedy za období předcházející uvedené pracovní smlouvě, vyplývá, že hrubá mzda manžela žalobkyně u téže společnosti činila 13 500 Kč hrubého, tj. 11 369 Kč čistého, přičemž v lednu 2020 činila jeho hrubá mzda 14 600 Kč hrubého a 12 124 Kč čistého. Pochybnosti budí i skutečnost, že ve smlouvě byla sjednána zkušební doba, ačkoli manžel žalobkyně pro uvedenou společnost v době bezprostředně předcházející uzavření uvedené smlouvy již pracoval. Tato skutečnost vyplývá nejen

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

z pracovní smlouvy ze dne 3. 8. 2020, ale i z pohovoru se žalobkyní provedeném na Velvyslanectví v X, která dokonce uvedla, že v pizzerii v Rokycanech její manžel pracuje již 18 let (!) Manžel žalobkyně v pohovoru uvedl, že u současného zaměstnavatele pracuje od června 2019 a toto potvrdil i při výsledku provedeném soudem. V případě, že by tomu tak skutečně bylo, pak s tímto nekoresponduje ani pracovní smlouva ze dne 3. 8. 2020, již manžel žalobkyně předložil jakožto smlouvu zakládající tento pracovní poměr. Co se týká výše uvedeného rozporu mezi oficiálně pracovní smlouvou prokazovanou výší mzdy manžela žalobkyně a výší mzdy uvedené při pohovoru, tak tento byl objasněn výsledkem manžela žalobkyně, který uvedl, že část mzdy mu je vyplácena neoficiálně, takže v rozporu s údajem uvedeným v pracovní smlouvě je mu fakticky vyplácena mzda ve výši 30 000 Kč až 35 000 Kč čistého měsíčně.

17. Při podání žádosti, na základě níž bylo zahájeno správní řízení, jež je předmětem tohoto řízení, byla předložena další pracovní smlouva manžela žalobkyně uzavřená se stejným zaměstnavatelem ze dne 1. 9. 2020, tedy necelý měsíc po uzavření pracovní smlouvy uvedené výše s tím, že tato uvedenou smlouvu nahrazuje. Pracovní poměr byl sjednán opětovně na dobu neurčitou, tentokrát bez sjednání zkušební doby. Ve smlouvě je sjednána mzda ve výši 28 000 Kč hrubého, tedy téměř ve dvojnásobné výši oproti předchozí smlouvě. Takovýto nárůst mzdy soud považuje za nevěrohodný za situace, kdy se nezměnila pozice jeho pracovního zařazení. Kromě toho se nenabízí žádné logické vysvětlení opakovaného uzavírání pracovních smluv obsahujících navíc zkušební dobu a to v situaci, kdy se nejedná o nově sjednaný pracovní vztah. K osvětlení důvodů opětovného uzavírání pracovní smlouvy a nárůstu mzdy za uvedených okolností nedošlo ani výsledkem manžela žalobkyně.
18. Kromě toho, ačkoli v době uzavření obou pracovních smluv měl manžel žalobkyně uzavřenou podnájemní smlouvu, jejímž předmětem byl byt v Rokycanech, na smlouvách je v rozporu s tím jako jeho adresa uvedena pouze adresa v Praze, jež je zároveň v jeho občanském průkazu uvedena jako adresa trvalého bydliště.
19. Z výpisu z účtu manžela žalobkyně za únor 2020 vyplývá, že v uvedený měsíc byla na účet manžela žalobkyně prostřednictvím bankomatu vložena částka 35 000 Kč, což s přihlédnutím k jeho oficiálně deklarovaným příjmům jen potvrzuje domněnky žalovaného o neoficiálních příjmech, jejichž existence byla následně výsledkem manžela žalobkyně soudem potvrzena. To, že manžel žalobkyně nepředložil pravdivý důkaz o svých příjmech, dokládá i konfrontace jeho příjmů a výdajů, neboť výdaje na jeho bydlení činily v posuzovaném období celkem 11 500 Kč a tedy v období listopadu a prosince jen tyto výdaje převyšovaly příjmy manžela žalobce. Je přitom evidentní, že manžel žalobkyně vydává další finanční prostředky na pokrytí svých alespoň nejzákladnějších potřeb, jako je stravování, ošacení, drogerie, případné léky, na žalobkyni poskytovanou finanční podporu ve výši až 200 euro měsíčně, dále, že si vytvořil deklarované úspory ve výši 95 000 Kč, přičemž až při soudem provedeném výsledku objasnil, že tyto výdaje hradí z dosud nezmiňované neoficiální mzdy. Správní orgán I. stupně na uvedený nesoulad mezi příjmy a výdaji manžela žalobkyně správně poukázal. V souladu nejsou ani tvrzení žalobkyně a jejího manžela ohledně výše a četnosti částek zasílaných žalobkyni jako finanční podpora.
20. Dále se správní orgán zabýval předloženou smlouvou o nájmu, již uzavřel manžel žalobkyně dne 1. 12. 2020 na dobu určitou, jejímž předmětem byla bytová jednotka na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

adrese Smetanova 55, Rokycany, přičemž ve smlouvě bylo uvedeno, že tato se nachází v katastrálním území Milevsko, obec Milevsko a je zapsaná na LV č. 4294, vedeném Katastrálním úřadem pro Jihočeský kraj, katastrální pracoviště Písek.

21. Soud si opatřil důkaz výpisy z katastru nemovitostí, z nichž vyplývá, že ke dni uzavření uvedené smlouvy o nájmu byl jejím vlastníkem ve smlouvě uvedený pronajímatel. Nemovitost je však zapsána na jiném než ve smlouvě uvedeném listu vlastnictví a to na LV č. 6682 vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Rokycany, tedy nikoli katastrálním úřadem uvedeným ve smlouvě o nájmu.
22. Nájemné bylo touto smlouvou sjednáno částkou 7 000 Kč měsíčně s tím, že se nad jeho rámec manžel žalobkyně zavázal hradit zálohy na energie a služby v celkové výši 2 000 Kč měsíčně. Doložený pokles výše nájemného spolu s prokazovaným nárůstem mzdy pak logicky vytváří prostor pro domněnku, že se jedná o účelovou snahu reagovat na správním orgánem konstatovaný nesoulad mezi příjmy a výdaji manžela žalobkyně vyplývající z předtím doložených listin. Soud se proto i s ohledem na údaje uvedené ve smlouvě o nájmu, jež nekorespondují s údaji v katastru nemovitostí, ztotožňuje se závěrem správních orgánů ohledně podvodnosti předložené smlouvy.
23. Skutečnost vyplývající z oddacího listu, že se žalobkyně s manželem nedohodli na příjmení, jež budou užívat jejich případné děti, soud nehodnotí, neboť sňatek byl uzavřen v X a soudu není známo, zda se jedná o záležitost, která je v souvislosti s uzavřením sňatku v této zemi standardně řešena.
24. Co se týká předložených fotografií pořízených během svatební oslavy s rodinou, jež proběhla 18. 8. 2018, pak skutečně nelze přehlédnout, že tyto působí spíše naaranžovaným než spontánním dojmem a ačkoli manžel žalobkyně tvrdí, že z dané oslavy mají mnoho fotografií, tyto nebyly doloženy. Při současných možnostech a zvyklostech týkajících se pořizování a sdílení nejen fotografií, ale i videí, lze mít proto důvodné pochybnosti o tom, že svatební obřad proběhl tak, jak popisují účastníci a to bez ohledu na to, zda se jej účastnilo 200 či 700 hostů, neboť z fotografií vyplývá výrazně nižší počet hostů než např. 100 a tyto ani nezachycují spontánní zábavu, tanec či svatební hostinu.
25. Skutečnost, že ekonomické a sociální zázemí žalobkyně, jež je nemajetná a nemá zajištěno vlastní bydlení, nasvědčuje dle žalovaného tomu, že by mohla mít zájem na zlepšení své životní úrovně. Tato skutečnost však sama o sobě dle názoru soudu bez dalšího nedokládá účelovost uzavření manželství či absenci citované vazby či jiných pohnutek pro uzavření manželství. Za účelové manželství by mělo být považováno pouze manželství, které bylo uzavřeno formálně za účelem naplnění předpokladů stanovených právními předpisy pro získání pobytového oprávnění a v takových případech proto manželé nemají úmysl vést a rozvíjet skutečný rodinný život, případně existenci rodinného života pouze předstírají. Bylo-li by však manželství žalobkyně uzavřeno s cílem, aby naplnilo svůj účel, pak je otázkou, z jakého důvodu manžel žalobkyni ve své domovské zemi alespoň krátkodobě a nepravidelně nenavštěvuje (se zohledněním omezení vyplývajících z pandemické situace související se šířením koronaviru SARS-CoV-2), obzvláště za situace, kdy tato údajně žije v domácnosti jeho rodičů. Otázkou je i to, z jakého důvodu se manželé setkali až na oslavě svatby 18. 8. 2018 (či 17. 8. 2018, jak tvrdí žalobkyně), ačkoli manžel žalobkyně do X přijel již 8. 8. 2018. Soud by považoval za logické, že využijí vzácné příležitosti trávit čas

zbývající do oslavy sňatku společně a to obzvláště -s přihlédnutím k odlišným kulturním a sociálním zvyklostem- za situace, kdy v té době již byli manželé. Ani vysvětlení této skutečnosti však žalobkyně v rámci správního řízení ani podané žaloby neposkytla a neposkytl je v rámci svého výsledku ani manžel žalobkyně a logicky tak vyvstává otázka, zda tito mají skutečně úmysl funkční manželský vztah vytvořit.

26. Soud se zcela ztotožňuje i se závěrem správního orgánu I. stupně, že by se žalobkyně mohla stát zátěží pro sociální systém ČR s ohledem na to, že neovládá český jazyk. Žalobkyně dle svého tvrzení disponuje výučním listem cukrářky a kadeřnice, tyto však nepředložila. Lze přitom zcela reálně předpokládat, že i kdyby v těchto oborech vyučena byla, dle názoru soudu by jen obtížně hledala uplatnění v ČR, neboť, jak uvedla při pohovoru, pracovala sedm let před svatbou jako prodavačka bot a přestala pracovat, neboť se vdala a to, že nepracuje, jí nevadí. To vše v situaci, kdy nežije s manželem ve společné domácnosti, nezajišťuje péči o děti či jiné osoby, i dle tvrzení manžela žalobkyně jeho matce pouze vypomáhá, přičemž žije v prostředí, kde se, oproti České republice, dorozumí. Přesto za této situace manžel žalobkyně při pohovoru uvedl, že žalobkyně nemá problém pracovat.
27. Žalobkyně stejně jako v rámci správního, tak ani v rámci soudního řízení nerozptýlila pochybnosti ohledně charakteru svatební oslavy, nepředestřela ani žádné vysvětlení týkající se změn výše příjmu, opakovaného uzavírání pracovních smluv a změn výše nákladů na bydlení jejího manžela, jež by mohlo vyvrátit domněnky o účelovosti předložených smluv a ani nevysvětlila rozpory ve výpovědi její a jejího manžela.
28. Zároveň nelze vytýkat žalovanému, že se m. j. zabýval i okolnostmi uzavření předchozího manželství manžela žalobkyně, neboť i ty dotvářejí obraz o věrohodnosti jeho tvrzení, o motivaci jeho jednání a prostředcích, jež je ochoten a schopen při plnění svých cílů, např. získání pobytového oprávnění, použít.
29. V podstatě jediným důkazem svědčícím ve prospěch tvrzení žalobkyně, že se v jejím případě nejedná o sňatek uzavřený účelově, je úřední záznam ze dne 24. 8. 2020 sepsaný Policií ČR, z něhož vyplývá, že manžel žalobkyně, který se dostavil na předvolání, byl velmi vstřícný, ochotný, odpovídal srozumitelně, vcelku rychle, bez nervozity a jeho chování bylo přirozené, klidné, nejevil známky nervozity a ze subjektivního pohledu se proto s největší pravděpodobností nejedná o účelový sňatek.
30. Soud však s ohledem na komplexní přezkoumání průběhu správního řízení včetně posouzení relevantnosti vysvětlení, z jakých důvodů manžel žalobkyně s žalobkyní ani po část roku nevede ve své domovské zemi společnou domácnost, ačkoli oba údajně chtějí žít plnohodnotným manželským životem, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a správní orgán nepochybil při hodnocení důkazů a vypořádal se s nimi logickým a přezkoumatelným způsobem.
31. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného o účelovosti žalobkyní uzavřeného sňatku a podvodném jednání spočívajícím v předložení účelově vytvořených důkazů ohledně výše mzdy a nákladů na bydlení manžela žalovaného, neboť je zřejmé, že došlo k naplnění důvodů pro neudělení krátkodobého víza dle ust. § 20 odst. 5 písm. e) a f) zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

zákonů a rozhodnutí žalovaného napadené touto žalobou. Soud tedy shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

32. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalovaný, avšak žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti mu v souvislosti s tímto řízením nevznikly, a soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 12. 7. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.